BENDROJO TEISMO (aštuntoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. gegužės 3 d.*

„Dempingas – Kinijos kilmės vyno rūgšties importas – Galutinio antidempingo muito pakeitimas – Dalinė tarpinė peržiūra – Ieškinys dėl panaikinimo – Tiesioginė ir konkreti sąsaja – Priimtinumas – Normaliosios vertės nustatymas – Apskaičiuota normalioji vertė – Metodikos pakeitimas – Individualus režimas – Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies a punktas ir 11 straipsnio 9 dalis (dabar – Reglamento (ES) 2016/1036 2 straipsnio 7 dalies a punktas ir 11 straipsnio 9 dalis) – Panaikinimo padarinių pakeitimas laiko atžvilgiu“

Byloje T-431/12

Distillerie Bonollo SpA, įsteigta Formidžinėje (Italija),

Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, įsteigta Borgoricco (Italija),

Distillerie Mazzari SpA, įsteigta Sant’Agata sul Santerno (Italija),

Caviro Distillerie Srl, įsteigta Faenza (Italija),

Comercial Química Sarasa, SL, įsteigta Madride (Ispanija),

atstovaujamos solisitoriaus R. MacLean ir advokato A. Bochon,

ieškovės,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą S. Boelaert ir B. Driessen, iš pradžių padedamų advokato G. Berrisch ir baristerės N. Chesaites, vėliau – advokato G. Berrisch, o galiausiai – advokato N. Tuominen,

atsakovę,

palaikomą:

Europos Komisijos, iš pradžių atstovaujamos M. França ir A. Stobiecka-Kuik, vėliau – M. França ir J.-F. Brakeland,

ir

* Proceso kalba: anglų.

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, įsteigtos Čangdžou (Kinija), atstovaujamos E. Vermulst, S. Van Cutsem, F. Graafsma ir J. Cornelis,

įstojusių į bylą šalių,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2012 m. birželio 26 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 626/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 349/2012, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės vyno rūgščiai (OL L 182, 2012, p. 1),

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. M. Collins (pranešėjas), teisėjai M. Kancheva, E. Bieliūnas, R. Barents ir J. Passer,

posėdžio sekretorė C. Heeren, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2017 m. spalio 17 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Vyno rūgštis naudojama, be kita ko, kaip maisto papildas gaminant vyną ir kitus gėrimus, taip pat kaip gipso rišimosi lėtiklis. Europos Sąjungoje ir Argentinoje L+ vyno rūgštis gaunama iš šalutinių vyno gamybos produktų, vadinamųjų vyno nuosėdų, kurios paverčiamos kalcio tartratu, paskui – vyno rūgštimi. Kinijoje L+ vyno rūgštis ir DL vyno rūgštis gaminamos iš benzeno, kuris paverčiamas maliniu anhidridu, paskui – maline rūgštimi ir galiausiai – vyno rūgštimi. Cheminės sintezės būdu gauta vyno rūgštis turi tas pačias fizines ir chemines savybes ir skirta naudoti tais pačiais pagrindiniais tikslais kaip ir vyno rūgštis, pagaminta iš šalutinių vyno gamybos produktų.

2 2004 m. rugsėjo 24 d. Europos Komisija gavo skundą dėl dempingo vyno rūgšties sektoriuje; jį pateikė keli Europos gamintojai, tarp jų *Comercial Química Sarasa, SL*, *Distillerie Mazzari SpA* ir *Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA*.

3 2004 m. spalio 30 d. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą apie antidempingo procedūros dėl Kinijos Liaudies Respublikos kilmės vyno rūgšties importo inicijavimą (OL C 267, 2004, p. 4).

4 Skundą pateikę gamintojai pateikė savo nuomonę.

5 Komisija atliko patikrinimus kelių Europos gamintojų, įskaitant tris šio sprendimo 2 punkte nurodytas bendroves ir *Distillerie Bonollo SpA*, patalpose.

6 2005 m. liepos 27 d. Komisija priėmė Reglamentą (EB) Nr. 1259/2005, nustatantį laikinąjį antidempingo muitą vyno rūgšties, kurios kilmės šalis yra Kinijos Liaudies Respublika, importui (OL L 200, 2005, p. 73, toliau – laikinasis reglamentas).

7 2006 m. sausio 23 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 130/2006, nustatantį galutinį antidempingo muitą ir laikinojo muito, nustatyto Kinijos Liaudies Respublikos kilmės vyno rūgšties importui, galutinį surinkimą (OL L 23, 2006, p. 1, toliau – galutinis reglamentas).

8 2010 m. rugpjūčio 4 d. paskelbus pranešimą apie artėjantį tam tikrų antidempingo priemonių galiojimo terminą (OL C 211, 2010, p. 11), 2010 m. spalio 27 d. Komisija gavo ieškovių, t. y. *Caviro Distillerie Srl*, *Comercial Química Sarasa*, *Distillerie Bonollo*, *Distillerie Mazzari* ir *Industria Chimica Valenzana*, prašymą peržiūrėti šių priemonių galiojimo terminą.

9 2011 m. sausio 26 d. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą apie priemonių galiojimo termino peržiūros ir antidempingo priemonių, taikomų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės vyno rūgščiai, peržiūros inicijavimą (OL C 24, 2011, p. 14) pagal 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51; toliau – pagrindinis reglamentas) (pakeistas 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 21)), būtent pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 dalį (dabar – Reglamento 2016/1036 11 straipsnio 2 dalis).

10 2011 m. birželio 9 d. ieškovės, remdamosi pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalimi (dabar – Reglamento 2016/1036 11 straipsnio 3 dalis), pateikė prašymą atlikti dalinę tarpinę peržiūrą, kiek tai susiję su *Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd*. ir *Ninghai Organic Chemical Factory* (toliau – du Kinijos eksportuojantys gamintojai).

11 2011 m. liepos 29 d. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą apie dalinės tarpinės antidempingo priemonių, taikomų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės vyno rūgščiai, peržiūros inicijavimą (OL C 223, 2011, p. 16) pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį.

12 2012 m. balandžio 16 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 349/2012, kuriuo, remiantis priemonių galiojimo termino peržiūra pagal [pagrindinio reglamento] 11 straipsnio 2 dalį, nustatomas galutinis antidempingo muitas importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės vyno rūgščiai (OL L 110, 2012, p. 3).

13 Tą pačią dieną Komisija pateikė ieškovėms galutinio informacijos atskleidimo dokumentą su pagrindiniais faktais ir motyvais, kuriais remdamasi ji norėjo rekomenduoti iš dalies pakeisti galiojančias antidempingo priemones.

14 Tą pačią dieną ieškovės nusiuntė Komisijai prašymą paaiškinti normaliosios vertės apskaičiavimą.

15 2012 m. balandžio 19 d. Komisija pateikė ieškovėms savo atsakymą.

16 2012 m. balandžio 25 d. ieškovės nusiuntė Komisijai savo pastabas dėl galutinio informacijos atskleidimo dokumento, kuriose visų pirma sukritikavo tariamą metodikos, taikytos apskaičiuojant normaliąją vertę, pakeitimą. Be to, ieškovės paprašė, kad jas išklausytų Komisijos atstovai.

17 2012 m. gegužės 10 d. įvykus susitikimui su Komisijos atstovais ieškovės pateikė savo prieštaravimus dėl jos pozicijos. 2012 m. gegužės 16 d. ir birželio 7 d. jos taip pat pateikė papildomų rašytinių pastabų.

18 Pasibaigus dalinės tarpinės peržiūros procedūrai, susijusiai su dviem Kinijos eksportuojančiais gamintojais, 2012 m. birželio 26 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 626/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 349/2012 (OL L 182, 2012, p. 1; toliau – ginčijamas reglamentas).

19 Iš esmės ginčijamame reglamente atsisakoma suteikti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusą (toliau – RES) dviem Kinijos eksportuojantiems gamintojams, o apskaičiavus normaliąją vertę remiantis bendradarbiavusio analogiškos šalies, konkrečiai Argentinos, gamintojo pateikta informacija dviejų Kinijos eksportuojančių gamintojų gaminamiems produktams taikomas antidempingo muitas didinamas atitinkamai nuo 10,1 % iki 13,1 % ir nuo 4,7 iki 8,3 %.

Procesas ir šalių reikalavimai

20 2012 m. rugsėjo 28 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovių ieškinį.

21 2012 m. gruodžio 5 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo raštą, kuriuo ieškovės paprašė sustabdyti procesą. 2012 m. gruodžio 7 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo raštą, kuriuo Tarybą taip pat paprašė sustabdyti procesą.

22 2012 m. gruodžio 13 d. Bendrojo Teismo pirmosios kolegijos pirmininkas, taikydamas 1991 m. gegužės 2 d. Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) procedūros reglamento 77 straipsnio c punktą, patenkino prašymą ir sustabdė procesą dvejiems metams.

23 2013 m. sausio 31 d. ir gegužės 16 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo aktus, kuriais Komisija ir *Changmao Biochemical Engineering* paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Tarybos reikalavimų.

24 2014 m. lapkričio 13 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo raštą, kuriuo ieškovės paprašė neatnaujinti proceso. 2014 m. lapkričio 19 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo raštą, kuriuo Taryba pritarė tokiam prašymui.

25 2015 m. sausio 27 d. Bendrasis Teismas, taikydamas 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 77 straipsnio c punktą, patenkino prašymą ir sustabdė procesą iki 2015 m. balandžio 13 d.

26 2015 m. gegužės 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo raštą, kuriuo ieškovės paprašė sustabdyti procesą ilgesniam laikui. Tačiau kadangi 2015 m. birželio 5 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo raštą, kuriuo Taryba nepritarė šiam prašymui, byla negalėjo būti sustabdyta remiantis 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 77 straipsnio c punktu.

27 2015 m. birželio 29 d. Bendrojo Teismo kanceliarija atskiru dokumentu gavo Tarybos pagal 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį pateiktą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą.

28 2016 m. balandžio 22 d., taikant Bendrojo Teismo procedūros reglamento 27 straipsnio 3 dalį, ši byla buvo priskirta naujam teisėjui pranešėjui, paskirtam į šeštąją kolegiją; 2016 m. liepos 20 d. nutartimi Bendrasis Teismas nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą prijungė prie bylos nagrinėjimo iš esmės ir atidėjo bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

29 2016 m. rugsėjo 9 d. sprendimu ir 2016 m. rugsėjo 15 d. nutartimi Bendrojo Teismo šeštosios kolegijos pirmininkas leido įstoti į bylą Komisijai ir *Changmao Biochemical Engineering* ir pažymėjo, kad jų prašymai leisti įstoti į bylą pateikti pasibaigus 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 116 straipsnio 6 dalyje numatytam terminui, todėl joms bus leista pateikti savo pastabas per žodinę proceso dalį remiantis joms pateiktu posėdžio protokolu.

30 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į aštuntąją kolegiją, todėl, remiantis Procedūros reglamento 27 straipsnio 5 dalimi, ši byla paskirta šiai kolegijai.

31 Atsižvelgdamas į aštuntosios kolegijos siūlymą ir remdamasis Procedūros reglamento 28 straipsniu Bendrasis Teismas nusprendė perduoti bylą nagrinėti išplėstinei kolegijai.

32 Ieškovės iš esmės Bendrojo Teismo prašo:

– pripažinti ieškinį priimtinu,

– panaikinti ginčijamą reglamentą, bet palikti galioti jo padarinius tol, kol Taryba imsis priemonių Bendrojo Teismo sprendimui įvykdyti,

– priteisti iš Tarybos ir bet kurios įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas.

33 Taryba Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį kaip nepriimtiną,

– nepatenkinus šio reikalavimo, atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

– priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

34 Remdamasis teisėjo pranešėjo siūlymu Bendrasis Teismas (aštuntoji išplėstinė kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnio 3 dalies a punkte numatytas proceso organizavimo priemones, paprašė šalių atsakyti į tam tikrus raštu pateiktus klausimus. Atsakymus į šiuos klausimus šalys pateikė per nustatytą terminą.

35 Šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus per 2017 m. spalio 17 d. posėdį.

Dėl teisės

Dėl priimtinumo

36 Tarybos pateiktas nepriimtinumu grindžiamas prieštaravimas motyvuojamas tuo, kad ieškovės, pirma, neturi *locus standi* ir, antra, nėra suinteresuotos pareikšti ieškinį teisme.

Dėl „locus standi“

– Šalių argumentai

37 Taryba tvirtina, kad ginčijamu reglamentu tik nedaug didinamas importuojamos vyno rūgšties, kurią gamina du Kinijos eksportuojantys gamintojai, antidempingo muitas, bet nekeičiami kiti Įgyvendinimo reglamente Nr. 349/2012 konstatuoti faktai, pavyzdžiui, bet kurio kito Kinijos eksportuojančio gamintojo taikomas dempingas, Sąjungos pramonei padaryta didelė žala, dempingo ir žalos priežastinis ryšys, Sąjungos suinteresuotumas toliau taikyti priemones. Taryba priduria, kad ginčijamas reglamentas yra mišrus teisės aktas. Iš tikrųjų, Tarybos nuomone, nors jis apima individualius sprendimus dėl dviejų Kinijos eksportuojančių gamintojų, ieškovių atžvilgiu jis yra visuotinai taikoma priemonė. Taigi ieškinio priimtinumo tikslais eksportuojančių gamintojų ir Sąjungos gamintojų, pavyzdžiui, ieškovių, padėtis iš esmės skiriasi.

38 Šiuo klausimu Taryba daro išvadą, kad tai, jog savo prašymu atlikti dalinę tarpinę peržiūrą ieškovės inicijavo ginčijamo reglamento priėmimą, neturi lemiamos reikšmės. Ji mano, kad jei ieškovių prašymas atlikti peržiūrą būtų buvęs atmestas, jos būtų galėjusios ginčyti tokį sprendimą. Kadangi dalinės tarpinės peržiūros procedūra buvo pradėta ieškovių prašymu, po jos priimtas ginčijamas reglamentas yra ieškovėms visuotinai taikoma priemonė, kurios jos negali ginčyti dėl įvairių priežasčių.

39 Pirma, Taryba teigia, kad ginčijamas reglamentas nėra tiesiogiai susijęs su ieškovėmis; juo tik nustatomas peržiūrėtas antidempingo muitas dviem Kinijos eksportuojantiems gamintojams. Šiuo klausimu Taryba priduria, kad dviejų Kinijos eksportuojančių gamintojų importuojamiems produktams taikomų antidempingo muitų tarifo pakeitimas negali turėti teisinių padarinių ieškovėms, nes jos nemoka antidempingo muito. Net jei aptariamo tarifo peržiūra galėtų daryti ekonominį poveikį Sąjungos gamintojams, įskaitant ieškoves, tai neįrodo reikalaujamų teisinių padarinių.

40 Ieškovės neturi subjektyvios teisės į tam tikro lygio antidempingo muitų nustatymą jų konkurentams. Viena vertus, antidempingo muito taikymas priklauso nuo Sąjungos suinteresuotumo. Kita vertus, Sąjungos pramonė neturi subjektyvios teisės į konkretaus lygio muito nustatymą, nes muito lygis priklauso nuo kitų šalių konfidencialių duomenų ir jį lemia sudėtingų ekonominių, politinių ir teisinių aplinkybių vertinimas.

41 Antra, Taryba nurodo, kad ginčijamas reglamentas nėra konkrečiai susijęs su ieškovėmis. Ieškovių, kaip vyno rūgšties gamintojų, situacija yra tokia pati kaip bet kurio kito subjekto, vykdančio veiklą Sąjungos vyno rūgšties rinkoje. Šiuo klausimu pagal analogiją reikia remtis jurisprudencija valstybės pagalbos srityje, pagal kurią reikalaujama, kad ieškovės įrodytų, jog jų padėčiai rinkoje esminės įtakos turėjo ginčijamu reglamentu nustatytas antidempingo muitų pakeitimas. Vien to, kad aktas gali daryti tam tikrą įtaką atitinkamoje rinkoje susiklosčiusiems konkurenciniams santykiams ir kad ieškovės kaip nors konkuruoja su akto adresatu, nepakanka, kad aktą būtų galima laikyti konkrečiai susijusiu su jomis.

42 Taryba kaip nepagrįstą atmeta ieškovių teiginį, kad Sąjungos vyno rūgšties pramonė gali lengvai išnykti, turint omenyje Sąjungos pramonės pelno maržą per peržiūros tiriamąjį laikotarpį.

43 Be to, Taryba teigia, kad fakto, jog ieškovės aktyviai dalyvavo administracinėje procedūroje, nepakanka, kad aktą būtų galima laikyti konkrečiai su jomis susijusiu. Maža to, antidempingo muitų lygis buvo pagrįstas ne ieškovių pateiktais duomenimis, o dviejų Kinijos eksportuojančių gamintojų ir bendradarbiavusio analogiškos šalies gamintojo pateikta informacija arba viešai prieinamais duomenimis.

44 Šiomis aplinkybėmis Taryba mano, kad tai, jog ginčijamame reglamente aiškiai paminėtos ieškovės, neturi reikšmės.

45 Per posėdį Komisija pažymėjo, kad pritaria Tarybos prieštaravimams dėl ieškovių *locus standi* neturėjimo. Vis dėlto, atsakydama į Bendrojo Teismo klausimus, ji paaiškino, kad tai, jog ieškovės nemoka antidempingo muito, yra vienas iš veiksnių, į kuriuos reikia atsižvelgti, bet pats šis veiksnys nėra lemiamas nustatant, ar ginčijamas reglamentas yra tiesiogiai su jomis susijęs.

46 Ieškovės ginčija Tarybos prieštaravimus dėl jų *locus standi* ir teigia, kad ginčijamas reglamentas yra tiesiogiai ir konkrečiai su jomis susijęs.

– *Bendrojo Teismo vertinimas*

47 Pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali pirmoje ir antroje pastraipose numatytomis sąlygomis pareikšti ieškinį dėl jam skirtų aktų arba aktų, kurie tiesiogiai ir konkrečiai su juo susiję, ar dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, tiesiogiai su juo susijusių, dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių.

48 Kadangi ginčijamas reglamentas nėra skirtas ieškovėms, iš pradžių reikia išnagrinėti, ar jis yra tiesiogiai ir konkrečiai su jomis susijęs.

49 Dėl tiesioginės sąsajos su ieškovėmis reikia pažymėti, jog, remiantis jurisprudencijoje dažnai vartojama formuluote, pagal šią sąlygą reikalaujama, kad, pirma, ginčijamas Sąjungos aktas darytų tiesioginį poveikį ieškovės teisinei padėčiai ir, antra, šio akto adresatams, atsakingiems už jo įgyvendinimą, nebūtų palikta jokios diskrecijos, nes toks įgyvendinimas vyksta savaime ir kyla tik iš Sąjungos teisės normų, netaikant kitų tarpinių nuostatų (2011 m. rugsėjo 6 d. Nutarties *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba*, T-18/10, EU:T:2011:419, 71 punktas ir 2015 m. sausio 14 d. Nutarties *SolarWorld ir kt. / Komisija*, T-507/13, EU:T:2015:23, 40 punktas).

50 Kadangi už ginčijamo reglamento įgyvendinimą atsakingos valstybės narės neturėjo jokios diskrecijos dėl antidempingo muito tarifo ir to muito taikymo konkretiems produktams (šiuo klausimu žr. 2014 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Crown Equipment (Suzhou) ir Crown Gabelstapler / Taryba*, T-643/11, EU:T:2014:1076, 28 punktą (nepaskelbtas Rink.)), antrasis šio sprendimo 49 punkte nurodytas reikalavimas yra įvykdytas.

51 Kiek tai susiję su pirmuoju reikalavimu, priešingai, nei teigia Taryba ir Komisija, negalima pritarti siauram tiesioginio poveikio ieškovių teisinei padėčiai reikalavimo aiškinimui.

52 Šiuo klausimu reikia priminti generalinės advokatės J. Kokott išvadą byloje *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba* (C-583/11 P, EU:C:2013:21, 71 punktas), pagal kurią neretai jurisprudencijoje – visiškai pagrįstai – priimami privačių asmenų ieškiniai, kuriuose reikalaujama panaikinti Sąjungos teisės aktus, kurie atitinkamiems ieškovams sukelia ne teisinių, o tik faktinių pasekmių, nes, be kita ko, yra tiesiogiai susiję su ieškovais kaip rinkos dalyviais, konkuruojančiais su kitais rinkos dalyviais.

53 Iš tikrųjų, jei Tarybos ir Komisijos šioje byloje ginamas požiūris dėl tiesioginės sąsajos būtų teisingas, bet kuris Sąjungos gamintojo pareikštas ieškinys dėl antidempingo muitus nustatančio reglamento automatiškai turėtų būti pripažįstamas priimtinu, kaip ir bet kuris pagalbos, kurią Komisija, pasibaigus formaliai tyrimo procedūrai, pripažino suderinama su vidaus rinka, gavėjo konkurento pareikštas ieškinys, taip pat bet kuris ieškinys, kurį ieškovas pareiškia dėl sprendimo, kuriuo koncentracija pripažįstama suderinama su vidaus rinka.

54 Vis dėlto kelis kartus jurisprudencijoje tokie ieškiniai buvo pripažinti priimtinais.

55 Pirma, antidempingo srityje, byloje, kurioje buvo priimtas 1985 m. kovo 20 d. Sprendimas *Timex / Taryba ir Komisija* (264/82, EU:C:1985:119, 12–16 punktai) ir buvo nagrinėjama situacija, labai panaši į nagrinėjamą šiuo atveju, Teisingumo Teismas aiškiai nusprendė, kad aptariamas reglamentas buvo tiesiogiai susijęs su ieškove, konkuravusia Europos gamintoja, kuri manė, jog nustatyti antidempingo muitai nepakankamai dideli. Be to, bylose, kuriose buvo priimtas 1998 m. liepos 8 d. Sprendimas *CECOM / Taryba* (T-232/95, EU:T:1998:158) ir 1999 m. spalio 28 d. Sprendimas *EFMA / Taryba* (T-210/95, EU:T:1999:273), Europos gamintojų asociacijų dėl antidempingo muitus, kuriuos šie gamintojai laikė nepakankamais, nustatančių reglamentų pareikštų ieškinių nepriimtinumo klausimas nebuvo keliamas nei atsakovų, nei *ex officio*.

56 Nors jurisprudencijoje nuspręsta, kad tam tikrų Europos gamintojų, priklausančių asociacijai, pateikusiai antidempingo skundą dėl Komisijos sprendimo pritarti eksportuojančių gamintojų įsipareigojimams pagal antidempingo procedūrą, pareikštas ieškinys yra nepriimtinas, tokią išvadą lėmė tai, kad minėtas sprendimas buvo laikomas nedarančiu tiesioginio poveikio ieškovėms; toks poveikis veikiausiai galėtų atsirasti dėl įsipareigojimus įgyvendinančio antidempingo reglamento (šiuo klausimu žr. 2015 m. sausio 14 d. Nutarties *SolarWorld ir kt. / Komisija*, T-507/13, EU:T:2015:23, 48, 52 ir 58 punktus, patvirtintus 2016 m. kovo 10 d. Nutarties *SolarWorld / Komisija*, C-142/15 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:163, 24–28 punktais), o tai labai skiriasi nuo nagrinėjamo atvejo.

57 Antra, valstybės pagalbos srityje labai dažnai buvo daroma išvada, kad Komisijos sprendimas, kuriuo pagalba pripažįstama suderinama su vidaus rinka, yra tiesiogiai susijęs su pagalbą gavusių įmonių konkurentais (šiuo klausimu žr. 1986 m. sausio 28 d. Sprendimo *Cofaz ir kt. / Komisija*, 169/84, EU:C:1986:42, 30 punktą; 1995 m. balandžio 27 d. Sprendimo *ASPEC ir kt. / Komisija*, T-435/93, EU:T:1995:79, 60 ir 61 punktus ir 1996 m. spalio 22 d. Sprendimo *Skibsværftsforeningen ir kt. / Komisija*, T-266/94, EU:T:1996:153, 49 punktą). Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagalbos gavėjo konkurento ir eksportuojančio gamintojo, kurio produktams taikomi tariamai nepakankami antidempingo muitai, konkurento situacijos iš esmės yra panašios, kiek tai susiję su tiesioginės sąsajos sąlygos nagrinėjimu vertinant ieškinio priimtinumą.

58 Trečia, jurisprudencijoje yra nemažai ieškinių, kuriuos konkurentai pareiškė dėl koncentracijas suderinamomis su vidaus rinka pripažįstančių sprendimų, pavyzdžių, kai tiesioginės sąsajos sąlyga buvo laikoma įvykdyta (1994 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Air France / Komisija*, T-2/93, EU:T:1994:55, 41 punktas; 2003 m. balandžio 3 d. Sprendimo *BaByliss / Komisija*, T-114/02, EU:T:2003:100, 89 punktas ir 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *ARD / Komisija*, T-158/00, EU:T:2003:246, 60 punktas). Konkrečiai kalbant, iš tų bylų matyti, kad tiesioginė sąsaja su ieškovėmis buvo pripažinta, nors jos nedalyvavo įgyvendinant koncentracijas. Iš tiesų, kadangi tose bylose nagrinėti sprendimai leisdavo nedelsiant įgyvendinti koncentraciją, jie galėjo nedelsiant pakeisti padėtį atitinkamose rinkose. Be to, Teismas yra nusprendęs: kadangi dėl koncentracijos šalių ketinimo ją įgyvendinti nekilo abejonių, į atitinkamas rinkas patekti siekiantys ūkio subjektai ginčijamo sprendimo priėmimo metu galėjo būti tikri dėl skubaus ar greito rinkos padėties pokyčio (2006 m. liepos 4 d. Sprendimo *easyJet / Komisija*, T-177/04, EU:T:2006:187, 31 ir 32 punktai).

59 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pažymėti, kad ginčijamu reglamentu užbaigiama ieškovių prašymu pradėta dalinės tarpinės peržiūros procedūra ir pakeičiami dviejų Kinijos eksportuojančių gamintojų importuojamiems produktams taikomi antidempingo muitai. Iš tiesų pateikdamos savo prašymą atlikti dalinę tarpinę peržiūrą pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį ieškovės siekė, kad Komisija ir Taryba imtųsi tinkamų priemonių dempingui, dėl kurio jos patiria žalą, atsverti. Kadangi ieškovės inicijavo dalinės tarpinės peržiūros procedūrą, o priemonės, kurių buvo imtasi po šios procedūros, buvo skirtos dempingui, dėl kurio jos, kaip toje pačioje rinkoje veiklą vykdančios konkuruojančios gamintojos, patiria žalą, atsverti, ginčijamas reglamentas yra tiesiogiai su jomis susijęs.

60 Tarybos ir Komisijos pateikti argumentai negali paneigti šios išvados.

61 Pirma, reikia atmesti Tarybos argumentą, kad taikomų antidempingo muitų pakeitimas negali ieškovėms sukelti teisinių padarinių, nes jos nemoka jokių antidempingo muitų. Pati ši aplinkybė neturi lemiamos reikšmės (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 55 punktą); Komisija taip pat tai pripažino per posėdį.

62 Be to, reikia priminti, kad, kaip teisingai pažymėjo ieškovės, du Kinijos eksportuojantys gamintojai taip pat neturi mokėti tokių muitų. Tokius muitus susimoka importuotojai Europoje. Maža to, pagrindinio reglamento 12 straipsnyje (dabar – Reglamento 2016/1036 12 straipsnis), aiškinamame kartu su jo 16 ir 18 konstatuojamosiomis dalimis (dabar – Reglamento 2016/1036 17 ir 19 konstatuojamosios dalys), eksportuojantiems gamintojams draudžiama neutralizuoti arba „absorbuoti“ antidempingo muitus.

63 Antra, reikia atmesti Tarybos argumentą, kuriam Komisija pritarė per posėdį, kad ieškovės neturi subjektyvios teisės į tam tikro lygio antidempingo muitų nustatymą jų konkurentams. Viena vertus, vertinant ieškinio priimtinumą pakanka išnagrinėti, ar ginčijamas reglamentas tiesiogiai susijęs su ieškovėmis, o taip yra dėl šiame sprendime nurodytų priežasčių. Kita vertus, reikia priminti, kad, kaip matyti iš ieškinio, ieškovės netvirtina, jog turi subjektyvią teisę į konkretaus lygio antidempingo muitų nustatymą, o tik kaltina Tarybą ir Komisiją dėl pagrindiniame reglamente numatytų taisyklių pažeidimo apskaičiuojant normaliąją vertę.

64 Trečia, taip pat reikia atmesti Tarybos argumentą, kuriam Komisija pritarė per posėdį, kad Tarybai arba Komisijai sutikus pradėti dalinės tarpinės peržiūros procedūrą ieškovės nebegali ginčyti tokios procedūros baigties. Konkrečiai kalbant, iš nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo 16 punkto ir tripliko 23 punkto matyti, kad šis argumentas greičiausiai grindžiamas dviem samprotavimais, būtent, pirma, kad šios procedūros baigtis negalėjo lemti nepalankesnio rezultato Sąjungos pramonei, nes antidempingo muitai būtų padidinti arba išlaikyti tame pačiame lygyje, antra, kad pasibaigus šiai procedūrai priimtas aktas ieškovių atžvilgiu būtų visuotinai taikoma priemonė.

65 Antras šio argumento aspektas bus išnagrinėtas šio sprendimo 74–91 punktuose vertinant sąlygą dėl konkrečios sąsajos. Pirmajam argumento aspektui negali būti pritarta dėl dviejų priežasčių. Viena vertus, Taryba nesiremia jokia teisės norma, neleidžiančia jai pačiai ir Komisijai nuspręsti nustatyti mažesnius antidempingo muitus pasibaigus tarpinės peržiūros procedūrai, kurioje gali dalyvauti ir atitinkami eksportuojantys gamintojai. Iš tikrųjų išankstinių išvadų negalima daryti remiantis peržiūros tyrimu, kuris galėtų lemti kitokios metodikos taikymą, jei pasikeistų aplinkybės, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 9 dalį (dabar – Reglamento 2016/1036 11 straipsnio 9 dalis), arba jei iš pradžių taikyta metodika būtų nesuderinama su pagrindinio reglamento 2 straipsnio nuostatomis (dabar – Reglamento 2016/1036 2 straipsnis) (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 8 d. Sprendimo *Huvis / Taryba*, T-221/05, nepaskelbtas Rink., EU:T:2008:258, 41 ir 42 punktus). Kita vertus, jei Tarybos ir Komisijos pozicijai būtų pritarta, jos turėtų galimybę išvengti *de facto* teismo kontrolės ir tik nedaug padidinti antidempingo muitus po bet kokio Sąjungos pramonės prašymo atlikti tarpinę peržiūrą, net jei teisingai taikant pagrindinio reglamento nuostatas padidinimas turėtų būti daug didesnis. Tokiai galimybei negalima pritarti.

66 Ketvirta, reikia atmesti argumentus, kuriuos Taryba, remdamasi jurisprudencija, pateikė, kad užginčytų tiesioginę sąsają su ieškovėmis.

67 Iš pradžių Taryba nurodo 2011 m. rugsėjo 6 d. Nutarties *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba* (T-18/10, EU:T:2011:419) 75 punktą, pagal kurį negalima atmesti galimybės, kad dėl nagrinėjamame reglamente numatyto bendrojo draudimo tiekti rinkai bus paveikta asmenų, dalyvaujančių aukštutinėje ir žemutinėje šių produktų tiekimo rinkoje, veikla, tačiau negalima laikyti, jog tai tiesiogiai lemia tokį poveikį. Tame punkte taip pat pažymėta, jog, „kalbant apie galimas šio draudimo ekonomines pasekmes, primintina, kad pagal teismo praktiką jos susijusios ne su teisine situacija, o tik su ieškovų faktine situacija“.

68 Šiuo atžvilgiu iš viso 2011 m. rugsėjo 6 d. Nutarties *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba* (T-18/10, EU:T:2011:419) 75 punkto aišku, kad jis susijęs su klausimu, ar reglamentas dėl produktų iš ruonių tiekimo rinkai daro tiesioginį poveikį tik tiems, kas vykdo veiklą šioje rinkoje, o gal jis daro tiesioginį poveikį ir asmenims, kurie vykdo veiklą aukštutinėje šių produktų tiekimo rinkoje, pavyzdžiui, medžiotojams; Bendrasis Teismas atmetė tokią prielaidą, nusprendęs, jog numanomas poveikis būtų netiesioginis. Toks aiškinimas taip pat patvirtintas generalinės advokatės J. Kokott išvados byloje *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba* (C-583/11 P, EU:C:2013:21) 73–75 punktuose. Be to, grįsdama savo teiginį Taryba negali remtis 2011 m. rugsėjo 6 d. Nutartimi *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba* (T-18/10, EU:T:2011:419), kurioje nagrinėjamos aplinkybės ir problemos iš esmės skiriasi nuo šio atvejo.

69 Taryba taip pat daro nuorodą į 2014 m. liepos 7 d. Nutarties *Group'Hygiène / Komisija* (T-202/13, EU:T:2014:664), kurioje nagrinėjamas ieškinys dėl direktyvos panaikinimo, 40 punktą. Iš tos nutarties 36–40 punktų matyti, kad ne direktyva, o būtent ją perkeliančios nacionalinės nuostatos gali turėti teisinių padarinių ieškovės padėčiai. Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas nusprendė, kad pastaroji negalėjo remtis direktyvos tariamai sukeliamomis finansinėmis pasekmėmis, kad įrodytų, jog ji yra tiesiogiai su ja susijusi.

70 Reikia konstatuoti, kad 2014 m. liepos 7 d. Nutartyje *Group'Hygiène / Komisija* (T-202/13, EU:T:2014:664) nagrinėtos aplinkybės ir problemos nėra tokios pačios kaip šiuo atveju. Šiuo atveju ieškovės neginčija direktyvos, ir nėra perkeliančios nacionalinės priemonės, galinčios joms daryti tiesioginį poveikį. Iš tikrųjų, kaip Taryba pripažino atsakydama į Bendrojo Teismo raštu pateiktus klausimus ir per posėdį, ginčijame reglamente nėra jokios įgyvendinimo priemonės, kuri būtų taikoma ieškovėms nacionalinėje teisėje. Nors Taryba remiasi 2014 m. liepos 7 d. Nutarties *Group'Hygiène / Komisija* (T-202/13, EU:T:2014:664) 40 punkte išsamumo sumetimais pateiktais samprotavimais dėl tiesioginio poveikio ieškovės teisinei padėčiai nebuvimo, konkreti ieškovės situacija toje byloje negali būti taikoma šiai bylai, nors, kaip paminėta šio sprendimo 52 punkte, jurisprudencijoje nustatyta, kad ieškiniai dėl Sąjungos aktų, kurie ieškovėms sukelia iš esmės turtinių pasekmių, panaikinimo yra priimtini.

71 Galiausiai, grįsdama savo argumentus dėl tiesioginio poveikio nebuvimo Taryba cituoja 2016 m. birželio 9 d. Sprendimo *Growth Energy ir Renewable Fuels Association / Taryba* (T-276/13, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2016:340) 78, 79 ir 87 punktus.

72 Reikia pažymėti, kad 2016 m. birželio 9 d. Sprendimo *Growth Energy ir Renewable Fuels Association / Taryba* (T-276/13, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2016:340) 75–87 punktuose buvo nagrinėjamas kitoks nei šioje byloje klausimas. Konkrečiai kalbant, juose buvo nagrinėjama individuali *locus standi*, taigi nebuvo atsižvelgiama į *locus standi*, kurią ieškovės turėjo kaip savo narių, dviejų Amerikos gamintojų asociacijų, kurių produktams buvo taikomi antidempingo muitai, atstovės. Tomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas nusprendė, kad su ieškinį pareiškusiomis asociacijomis nėra konkrečiai susijęs antidempingo reglamentas, skirtas jų narių produktams, išskyrus kiek tai susiję su pagrindu dėl jų procesinių teisių apsaugos dėl jų pačių dalyvavimo antidempingo procedūroje. Taigi 2016 m. birželio 9 d. Sprendimo *Growth Energy ir Renewable Fuels Association / Taryba* (T-276/13, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2016:340) 78, 79 ir 87 punktai nepagrindžia Tarybos teiginių.

73 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ginčijamas sprendimas yra tiesiogiai susijęs su ieškovėmis.

74 Dėl klausimo, ar jis yra konkrečiai susijęs su ieškovėmis, iš jurisprudencijos matyti, kad kiti subjektai nei tie, kuriems skirtas aktas, teigti, kad aktas yra su jais susijęs, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, gali tik tuo atveju, jeigu jis taikomas jiems dėl tam tikrų jiems būdingų savybių arba dėl tam tikros faktinės situacijos, kuri juos išskiria iš kitų asmenų, todėl individualizuoja juos taip pat kaip ir akto adresatą (1963 m. liepos 15 d. Sprendimo *Plaumann / Komisija*, 25/62, EU:C:1963:17, p. 223).

75 Konkrečiai dėl antidempingo srities reikia pažymėti, kad nors, atsižvelgiant į SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos kriterijus, pagal savo pobūdį ir taikymo sritį antidempingo muitus nustatantys reglamentai yra norminio pobūdžio, nes taikomi visiems suinteresuotiesiems ūkio subjektams, negalima atmesti galimybės, kad kai kurios tų reglamentų nuostatos gali būti konkrečiai susijusios su tam tikrais ūkio subjektais (šiuo klausimu žr. 2015 m. balandžio 16 d. *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, 19 punktą).

76 Taigi aktai, kuriais nustatomi antidempingo muitai, neprarasdami savo reglamentuojamojo pobūdžio tam tikromis aplinkybėmis, gali būti konkrečiai susiję su tam tikrais ūkio subjektais; dėl šios priežasties tokie subjektai turi teisę pareikšti ieškinį dėl tokių aktų panaikinimo (1991 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Extramet Industrie / Taryba*, C-358/89, EU:C:1991:214, 14 punktas).

77 Vis dėlto tam tikrų ūkio subjektų kategorijų teisės pareikšti ieškinį dėl antidempingo reglamento panaikinimo pripažinimas neužkerta kelio galimai konkrečiai tokio reglamento sąsajai su kitais subjektais (1991 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Extramet Industrie / Taryba*, C-358/89, EU:C:1991:214, 16 punktas ir 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236,

22 punktas). Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nėra išsamaus kriterijų, kuriuos turi atitikti ieškovių padėtis, sąrašo, todėl jos gali remtis bet kokių tokią ypatingą padėtį apibūdinančių kriterijų buvimu (šiuo klausimu žr. 1991 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Extramet Industrie / Taryba*, C-358/89, EU:C:1991:214, 17 punktą).

78 Atliekant analizę reikia išnagrinėti, pirma, ieškovių vaidmenį antidempingo procedūroje ir, antra, jų padėtį ginčijamame reglamente nurodytoje rinkoje (šiuo klausimu žr. 1985 m. kovo 20 d. Sprendimo *Timex / Taryba ir Komisija*, 264/82, EU:C:1985:119, 12–15 punktus; 2016 m. birželio 9 d. Sprendimo *Growth Energy ir Renewable Fuels Association / Taryba*, T-276/13, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2016:340, 122 punktą ir 2016 m. birželio 9 d. Sprendimo *Marquis Energy / Taryba*, T-277/13, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:343, 84 punktą).

79 Pirma, iš jurisprudencijos matyti, kad aktyvus ieškovės dalyvavimas administracinėje procedūroje, pavyzdžiui, teikiant skundą, perduodant duomenis, teikiant rašytines pastabas arba dalyvaujant išklausymo procedūroje, yra svarbus veiksnys nustatant konkrečią sąsają su ja (šiuo klausimu žr. 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, 24–26 punktus ir 2016 m. birželio 9 d. Sprendimo *Growth Energy ir Renewable Fuels Association / Taryba*, T-276/13, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2016:340, 123–127 punktus).

80 Antra, vertindamas sąsają su ieškovės padėtimi rinkoje Sąjungos teismas remiasi tam tikrais kriterijais, pavyzdžiui, koncentruota arba fragmentuota rinkos struktūra, ieškovės ir atitinkamo konkurento padėtimi, išreikšta absoliučiais ir santykiniais dydžiais, arba ginčijamo akto poveikio ieškovės veiklai mastu (šiuo klausimu žr. 1985 m. kovo 20 d. Sprendimo *Timex / Taryba ir Komisij*a, 264/82, EU:C:1985:119, 15 punktą; 1991 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Extramet Industrie / Taryba*, C-358/89, EU:C:1991:214, 17 punktą; 2016 m. birželio 9 d. Sprendimo *Growth Energy ir Renewable Fuels Association / Taryba*, T-276/13, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2016:340, 128 punktą ir 2016 m. birželio 9 d. Sprendimo *Marquis Energy / Taryba*, T-277/13, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:343, 90 punktą).

81 Remiantis Sąjungos teismo atliktu šių kriterijų visumos vertinimu galima daryti išvadą, kad kuo daugiau ieškovė ir nagrinėjamas konkurentas konkuruoja tiesiogiai – ar dėl mažo rinkoje aktyviai veiklą vykdančių subjektų skaičiaus, ar dėl to, kad nagrinėjama įmonė yra pagrindinė ieškovės konkurentė, – ir kuo daugiau yra neigiamų padarinių ieškovei, tuo daugiau yra pagrindo manyti, kad ginčijamas aktas yra konkrečiai su ja susijęs.

82 Atsižvelgiant būtent į tokius vertinimus reikia išnagrinėti ieškovių padėtį, kad būtų nustatyta, ar ginčijamas reglamentas yra konkrečiai su jomis susijęs.

83 Pirma, dėl jų dalyvavimo administracinėje procedūroje, t. y. kriterijaus, kuris nėra nei būtinas, nei savaime pakankamas, bet vis dėlto svarbus, iš ginčijamo reglamento 2 konstatuojamosios dalies matyti, kad ieškovės inicijavo dalinės tarpinės peržiūros procedūrą, kai 2011 m. birželio 9 d., remdamosi pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalimi, pateikė prašymą [atlikti peržiūrą]. Be to, iš ginčijamo reglamento 2 konstatuojamosios dalies taip pat matyti, kad joje pateikti ieškovių pavadinimai, o tai, priešingai, nei tvirtina Taryba, kartu su kitais veiksniais yra svarbu vertinant jų konkrečią sąsają. Beje, per tarpinės peržiūros procedūrą jos mažiausiai penkis kartus teikė rašytines pastabas dėl atsisakymo suteikti RES dviem Kinijos eksportuojantiems gamintojams ir Komisijos taikytos normaliosios vertės apskaičiavimo metodikos. Taip pat jos dalyvavo 2012 m. gegužės 10 d. susitikime su Komisijos atstovais. Be to, visų pirma iš ginčijamo reglamento 39 ir 41 konstatuojamųjų dalių matyti, kad tam tikri ieškovių per peržiūros procedūrą pateikti argumentai buvo jame aiškiai atmesti.

84 Iš to darytina išvada, kad ieškovės aktyviai dalyvavo administracinėje procedūroje ir gerokai prisidėjo prie jos eigos ir rezultato.

85 Antra, dėl kriterijaus, susijusio su poveikiu ieškovių padėčiai rinkoje, reikia pažymėti: nors tradicinėje jurisprudencijoje, susijusioje su antidempingu, apskritai nėra numatytas reikalavimas, pagal kurį poveikis ieškovės padėčiai atitinkamoje rinkoje turi būti esminis, kaip valstybės pagalbos srityje, taikomi argumentai yra tapatūs. Be to, ieškovės nenurodo nė vienos svarbios priežasties, galinčios, kaip jos tvirtina, pateisinti švelnesnių priimtinumo kriterijų taikymą antidempingo srityje. Naujausioje Bendrojo Teismo jurisprudencijoje padaryta nuoroda į esminio poveikio padėčiai rinkoje reikalavimą (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 9 d. Sprendimo *Growth Energy ir Renewable Fuels Association / Taryba*, T-276/13, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2016:340, 122 ir 128 punktus ir 2016 m. birželio 9 d. Sprendimo *Marquis Energy / Taryb*a, T-277/13, nepaskelbtas Rink., dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2016:343, 84 ir 90 punktus). Todėl Tarybos argumentas, kad ieškovės privalo įrodyti, jog jų padėčiai rinkoje buvo padarytas esminis poveikis, yra pagrįstas.

86 Atsižvelgiant į nagrinėjamo atvejo aplinkybes dėl esminio poveikio ieškovių padėčiai rinkoje sąlygos pirmiausia reikia pažymėti, kad pati Taryba pripažįsta, jog ginčijamame reglamente neneigiamos Įgyvendinimo reglamente Nr. 349/2012 padarytos išvados apie Sąjungos pramonės patirtą didelę žalą, taip pat apie importo iš Kinijos, įskaitant dviejų Kinijos importuojančių gamintojų importą, ir tos žalos priežastinį ryšį. Šios išvados, kurių šalys, beje, neginčija, yra svarbios nustatant, ar ginčijamas reglamentas, kuriuo buvo numatyta imtis tinkamų antidempingo priemonių, buvo konkrečiai susijęs su ieškovėmis.

87 Kalbant konkrečiau, ieškovės teigia, kad jų gamybos lygis sudaro 73 % Sąjungos pramonės gaminamos vyno rūgšties; Taryba ir Komisija neneigia šio teiginio. Per posėdį Komisija pažymėjo, kad 2012 m. Sąjungos pramonės užimama rinkos dalis buvo 44 %. Per posėdį ieškovės taip pat nurodė, o Taryba ir Komisija šių teiginių neginčijo, kad tarp jų yra stambių Sąjungos pramonės gamintojų, įskaitant didžiausią gamintoją – *Distillerie Mazzari*. Be to, iš ieškovių procesinių dokumentų ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 349/2012 58 konstatuojamosios dalies matyti, kad nagrinėjamai rinkai būdingas nedidelis Sąjungos gamintojų skaičius, taigi ji yra labai koncentruota.

88 Ieškovės taip pat teigia, kad joms, kaip dviejų Kinijos eksportuojančių gamintojų konkurentėms, didelį neigiamą poveikį sukėlė dempingas, konkrečiai kalbant, jos neteko tam tikrų rinkos dalių ir 28 % darbuotojų, ir kad dėl tokių veiksmų jos gali išnykti. Nors Taryba ginčija tariamą ieškovių išnykimo pavojų, reikia konstatuoti, kad Įgyvendinimo reglamento Nr. 349/2012, priimto tik dviem mėnesiais anksčiau nei ginčijamas reglamentas, 75 ir 77 konstatuojamosiose dalyse nurodyta, jog Sąjungos gamintojų rinkos dalis nuo 2007 iki 2010 m. sumažėjo daugiau kaip 7 procentiniais punktais ir kad per tą patį laikotarpį užimtumo lygis sumažėjo 28 %. Be to, Įgyvendinimo reglamento Nr. 349/2012 80 konstatuojamojoje dalyje pažymėta, kad Sąjungos pramonė vis dar yra pažeidžiama dėl dempingo neigiamo poveikio. Todėl negalima neigti, kad dempingu, kuriam ginčijamu reglamentu buvo siekiama užkirsti kelią, ieškovėms buvo padarytas neigiamas poveikis. Be to, Įgyvendinimo reglamento Nr. 349/2012 62 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad Kinijos eksportuotojų, kuriems taikomos antidempingo priemonės, į Sąjungą importuojamos vyno rūgšties apimtis 2010 m. pasiekė 12 % rinkos dalies, o tai yra nemažai.

89 Per posėdį Komisija nurodė, kad į posėdyje pateiktus argumentus dėl *Changmao Biochemical Engineering* nereikia atsižvelgti nagrinėjant esminį poveikį ieškovių padėčiai rinkoje. Šiam argumentui negalima pritarti dėl kelių priežasčių. Visų pirma reikia priminti, kad ginčijamu reglamentu buvo siekiama patvirtinti tinkamus antidempingo muitus, kurių tikslas – atsverti *Changmao Biochemical Engineering* ir *Ninghai Organic Chemical Factory* produktų importo dempingą. Be to, *Changmao Biochemical Engineering* produktai iš tikrųjų buvo importuojami. Maža to, pareiškiant ieškinį nebuvo jokių priežasčių neatsižvelgti į argumentus dėl *Changmao Biochemical Engineering* siekiant nustatyti, ar ieškovės yra konkrečiai susijusios. Taip pat reikia pažymėti, kad 2017 m. birželio 1 d. Sprendime *Changmao Biochemical Engineering / Taryba* (T-442/12, EU:T:2017:372) ginčijamas reglamentas buvo panaikintas tik dėl to, kad buvo pažeista *Changmao Biochemical Engineering* teisė į gynybą. Galiausiai,

kaip teigiama šio sprendimo 105–113 punktuose, ieškovės iki šiol yra suinteresuotos pareikšti ieškinį teisme dar ir todėl, kad siekia išvengti inkriminuojamų pažeidimų pasikartojimo ateityje, visų pirma, turint omenyje planą išsaugoti antidempingo muitus.

90 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad 2017 m. balandžio 19 d. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė Pranešimą apie antidempingo priemonių, taikomų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės vyno rūgščiai, galiojimo termino peržiūros inicijavimą (OL C 122, 2017, p. 8) pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 dalį. Darytina išvada, kad Taryba ir Komisija numato toliau taikyti antidempingo muitus visų nurodytų eksportuojančių gamintojų, įskaitant *Changmao Biochemical Engineering*, produktams.

91 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ieškovėms, kaip dviejų Kinijos eksportuojančių gamintojų konkurentėms, būdingos tam tikros savybės, o jų faktinė padėtis apibūdina ir individualizuoja jas taip, kaip ir ginčijamo reglamento adresatų padėtis.

92 Kadangi ginčijamu reglamentu ieškovių produktams nenustatomi antidempingo muitai, iš principo jame negali būti joms skirtų nacionalinio lygio įgyvendinimo priemonių, kitaip nei eksportuojančio gamintojo arba importuotojo, kuriam antidempingo muitai taikomi, atveju (šiuo klausimu žr. 2014 m. sausio 21 d. Nutarties *Bricmate / Taryba*, T-596/11, nepaskelbta Rink., EU:T:2014:53, 71–73 punktus). Iš to matyti, kad siekdamos nurodyti, jog ginčijamas reglamentas galbūt yra neteisėtas, ieškovės iš principo neturi alternatyvių nacionalinių teisių gynimo priemonių.

93 Net jei dėl tokios aplinkybės sąlyga dėl konkrečios sąsajos, aiškiai numatyta SESV, nebūtų atmesta, reikia priminti, kad sąlyga, pagal kurią asmuo gali pareikšti ieškinį dėl reglamento tik tada, kai jis yra ne tik tiesiogiai, bet ir konkrečiai su juo susijęs, turi būti aiškinama atsižvelgiant į teisę į veiksmingą teisminę gynybą, turint omenyje įvairias aplinkybės, galinčias individualizuoti ieškovę (šiuo klausimu žr. 2002 m. liepos 25 d. Sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores / Taryba*, C-50/00 P, EU:C:2002:462, 44 punktą; 2004 m. balandžio 1 d. Sprendimo *Komisija / Jégo-Quéré*, C-263/02 P, EU:C:2004:210, 36 punktą ir 2015 m. balandžio 28 d. Sprendimo *T & L Sugars ir Sidul Açúcares / Komisija*, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 44 punktą).

94 Atsižvelgiant į visa tai, darytina išvada, kad ginčijamas reglamentas yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su ieškovėmis, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos antrą sakinio dalį.

95 Remdamasis tokia išvada Bendrasis Teismas turi pateikti savo nuomonę dėl ieškovių *locus standi* pagal SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos trečią sakinio dalį, susijusią su ieškinio dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, tiesiogiai susijusių su ieškove, dėl kurių nereikia priimti įgyvendinamųjų priemonių, priimtinumu, t. y. klausimų, dėl kurių šalys pateikė nuomonę atsakydamos į Bendrojo Teismo rašytinius klausimus ir per posėdį.

Dėl suinteresuotumo pateikti ieškinį

– Šalių argumentai

96 Taryba nurodo, jog ieškovės visiškai nesuinteresuotos, kad ginčijamas reglamentas būtų panaikintas, nes panaikinus jį Įgyvendinimo reglamente Nr. 349/2012 nustatyti mažesni antidempingo muitai būtų atgaline data taikomi nuo ginčijamo reglamento įsigaliojimo dienos.

97 Ji priduria, kad neįvykdytos ginčijamo reglamento padarinių palikimo galioti sąlygos pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą. Konkrečiai kalbant, negalima neatsižvelgti į importuotojų, kurie iki naujo reglamento priėmimo turėtų mokėti neteisėtus antidempingo muitus, interesą.

98 Atsakydama į Bendrojo Teismo rašytinius klausimus dėl 2017 m. birželio 1 d. Sprendimo *Changmao Biochemical Engineering / Taryba* (T-442/12, EU:T:2017:372) padarinių Taryba teigia, kad šios bylos dalykas išnyko, kiek tai susiję su *Changmao Biochemical Engineering* produktams nustatytais antidempingo muitais. Todėl šios bylos dalykas apribojamas *Ninghai Organic Chemical Factory* produktams nustatytais antidempingo muitais.

99 Dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį Komisija per posėdį nurodė, kad inkriminuojami pažeidimai nėra tokio pobūdžio, kad galėtų ateityje pasikartoti neatsižvelgiant į šios bylos aplinkybes, kaip tai suprantama pagal 2016 m. gruodžio 15 d. Sprendimą *Gul Ahmed Textile Mills / Taryba* (T-199/04 RENV, nepaskelbtas Rink., dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2016:740). Iš tikrųjų inkriminuojami pažeidimai yra glaudžiai susiję su bylos aplinkybėmis.

100 Ieškovės ginčija prieštaravimus dėl jų suinteresuotumo pareikšti ieškinį.

– *Bendrojo Teismo vertinimas*

101 Pagal suformuotą jurisprudenciją ieškinys dėl panaikinimo, pareikštas fizinio ar juridinio asmens, yra priimtinas tik tuo atveju, kai jį pareiškęs asmuo yra suinteresuotas nagrinėjamo akto panaikinimu (žr. 2001 m. birželio 20 d. Sprendimą *Euroalliages / Komisija*, T-188/99, EU:T:2001:166, 26 punktas ir nurodyta jurisprudencija). Tai reiškia, kad dėl savo rezultato ieškinys turi galėti suteikti naudos jį pareiškusiai šaliai (žr. 2008 m. balandžio 17 d. Sprendimo *Flaherty ir kt. / Komisija*, C-373/06 P, C-379/06 P ir C-382/06 P, EU:C:2008:230, 25 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

102 Nagrinėjamu atveju ieškovės neprašo atgaline data nustatyti didesnių antidempingo muitų, jos prašo pakeisti ginčijamame reglamente numatytus muitus nuo tos dienos, kai Taryba galbūt priims naują reglamentą. Todėl, priešingai, nei tvirtina Taryba, negalima teigti, kad ieškovių prašyme neatsižvelgiama į privalomuosius teisinio saugumo pagrindus, apimančius visus – ir viešuosius, ir privačiuosius – interesus (šiuo klausimu žr. 2010 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Winner Wetten*, C-409/06, EU:C:2010:503, 66 punktą).

103 Šiuo klausimu reikia priminti: kai ieškiniu siekiama ne panaikinti ginčijamo akto padarinius, o pakeisti juos griežtesne priemone, numatančia didesnio antidempingo muito nustatymą, Sąjungos teismas gali pasinaudoti SESV 264 straipsnio antroje pastraipoje numatyta galimybe, kad ginčijamu reglamentu nustatytas antidempingo muitas būtų toliau taikomas tol, kol kompetentingos institucijos priims sprendimui vykdyti būtinas priemones (1985 m. kovo 20 d. Sprendimo *Timex / Taryba ir Komisija*, 264/82, EU:C:1985:119, 32 punktas; pagal analogiją taip pat žr. 2000 m. birželio 29 d. Sprendimo *Medici Grimm / Taryba*, T-7/99, EU:T:2000:175, 55 punktą).

104 Šiomis aplinkybėmis ieškovės yra suinteresuotos reikalauti panaikinti ginčijamą reglamentą, nes gali gauti iš to naudos. Vadinasi, Tarybos argumentas turi būti atmestas.

105 Dėl 2017 m. birželio 1 d. Sprendimo *Changmao Biochemical Engineering / Taryba* (T-442/12, EU:T:2017:372) padarinių iš atsakymų į Bendrojo Teismo rašytinius klausimus matyti, jog šalys sutaria dėl fakto, kad dėl to sprendimo nagrinėjamos bylos dalykas visiškai neišnyko, nes Taryba neginčija, kad nagrinėjamos bylos dalykas neišnyko bent tiek, kiek tai susiję su ginčijamo reglamento taikymu *Ninghai Organic Chemical Factory* produktams.

106 Iš tiesų ginčijamas reglamentas buvo panaikintas tik tiek, kiek jis susijęs su *Changmao Biochemical Engineering*, taigi jis galioja tiek, kiek yra susijęs su kito eksportuojančio gamintojo, t. y. *Ninghai Organic Chemical Factory*, produktais. Be to, jis buvo panaikintas dėl teisės į gynybą pažeidimo.

107 Pagal jurisprudenciją, kai aktas naikinamas dėl esminių procedūros reikalavimų pažeidimo, panaikinto akto pakeitimo procedūra iš esmės gali būti vėl pradėta nuo konkretaus momento, kai buvo padarytas pažeidimas (šiuo klausimu žr. 2002 m. spalio 15 d. Sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. / Komisija*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ir C-254/99 P, EU:C:2002:582, 45 ir 73 punktus).

108 Iš jurisprudencijos matyti, kad ieškovas gali išsaugoti suinteresuotumą reikalauti panaikinti Sąjungos institucijos aktą siekdamas išvengti to, kad nurodytas šio akto neteisėtumas pasikartotų ateityje (2007 m. birželio 7 d. Sprendimo *Wunenburger / Komisija*, C-362/05 P, EU:C:2007:322, 50 punktas ir 2009 m. kovo 18 d. Sprendimo *Shanghai Excell M&E Enterprise ir Shanghai Adeptech Precision / Taryba*, T-299/05, EU:T:2009:72, 48 punktas).

109 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad šiame ieškinyje ieškovės kelis kartus ginčija metodiką, kurią Taryba ir Komisija ginčijamame reglamente pasirinko apskaičiuodamos normaliąją vertę ir atitinkamai dempingo skirtumą, t. y. metodiką, kuri gali būti pakartotinai panaudota ateityje, visų pirma, kiek tai susiję su Kinijos kilmės vyno rūgšties importu.

110 Be to, reikia atmesti Komisijos argumentą, grindžiamą 2016 m. gruodžio 15 d. Sprendimu *Gul Ahmed Textile Mills / Taryba* (T-199/04 RENV, nepaskelbtas Rink., dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2016:740), pagal kurį šiuo atveju inkriminuojami pažeidimai yra glaudžiai susiję su bylos aplinkybėmis ir negali pasikartoti kitomis nei šios bylos aplinkybėmis. Viena vertus, klaidinga metodika gali būti pakartotinai taikoma ateityje apskaičiuojant normaliąją vertę, nesvarbu, kokios buvo nagrinėjamo atvejo aplinkybės. Kita vertus, 2016 m. gruodžio 15 d. Sprendime *Gul Ahmed Textile Mills / Taryba* (T-199/04 RENV, nepaskelbtas Rink., dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2016:740) paminėtas lemiamas veiksnys yra tai, kad pažeidimai gali pasikartoti ateityje, net jei ginčijamas aktas nebesukelia padarinių, o ne tai, kad tokia galimybė egzistuoja neatsižvelgiant į bylos aplinkybes.

111 Be to, kaip pažymėta šio sprendimo 90 punkte, 2017 m. balandžio 19 d. Komisija paskelbė pranešimą apie Kinijos kilmės vyno rūgšties importui taikomų antidempingo priemonių galiojimo termino peržiūros inicijavimą.

112 Iš to matyti, kad šiuo metu Komisija planuoja toliau taikyti ginčijamame reglamente nustatytas priemones, kurios ir toliau galioja, kiek tai susiję su *Ninghai Organic Chemical Factory* produktais, tačiau neatmeta galimybės imtis tinkamų priemonių taisant 2017 m. birželio 1 d. Sprendime *Changmao Biochemical Engineering / Taryba* (T-442/12, EU:T:2017:372) konstatuotą esminių procedūros reikalavimų pažeidimą, kiek tai susiję su *Changmao Biochemical Engineering*.

113 Atsižvelgiant į visa tai, darytina išvada, kad ieškovės yra suinteresuotos pareikšti ieškinį. Taigi reikia pripažinti, kad šis ieškinys priimtinas.

Dėl esmės

114 Grįsdamos ieškinį ieškovės nurodo penkis pagrindus, grindžiamus, pirma, pagrindinio reglamento 11 straipsnio 9 dalies pažeidimu, nes buvo pakeista metodika, taikoma apskaičiuojant normaliąją vertę, antra, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkto (dabar – Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 7 dalies a punktas), aiškinamo kartu su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–3 dalimis (dabar – Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 1–3 dalys), pažeidimu, nes buvo remiamasi apskaičiuota normaliąja verte, o ne faktinėmis vidaus pardavimo kainomis analogiškoje šalyje, trečia, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalies pažeidimu apskaičiuojant normaliąją vertę remiantis kitos nei analogiškos šalies sąnaudomis, ketvirta, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalies pažeidimu apskaičiuojant normaliąją vertę remiantis žaliava, kuri nebuvo lygiavertė, penkta, teisės į gynybą pažeidimu ir pareigos motyvuoti nepaisymu.

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo pagrindinio reglamento 11 straipsnio 9 dalies pažeidimu

– Šalių argumentai

115 Nurodydamos pirmąjį pagrindą ieškovės teigia, kad ginčijamu reglamentu pažeidžiama pagrindinio reglamento 11 straipsnio 9 dalis, nes Taryba pakeitė metodiką, taikomą nustatant normaliąją vertę, nors to negalima pagrįsti pasikeitusiomis bylos aplinkybėmis. Konkrečiai kalbant, jos tvirtina, kad ginčijamame reglamente buvo apskaičiuota normalioji vertė, užuot panaudojus faktines pardavimo kainas vidaus rinkoje.

116 Nors ieškovės pripažįsta, kad dėl dviejų Kinijos eksportuojančių gamintojų, kuriems nebuvo suteiktas RES, buvo būtina pakeisti metodiką ir pasiremti analogiška šalimi, jos mano, kad Taryba turėjo remtis analogiškos šalies faktinėmis pardavimo kainomis vidaus rinkoje, kaip ji tai padarė per pradinį tyrimą, kiek tai susiję su RES neprašiusiais eksportuojančiais gamintojais.

117 Taryba, palaikoma, kiek tai susiję su šiuo pagrindu, Komisijos, atmeta ieškovių argumentus.

118 Konkrečiai kalbant, Taryba pažymi, kad vykstant pradiniam tyrimui dviem Kinijos eksportuojantiems gamintojams buvo suteiktas RES, todėl normalioji vertė buvo nustatyta remiantis jų faktinėmis pardavimo kainomis vidaus rinkoje, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkte (dabar – Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 7 dalies b punktas). Anot Tarybos, atsižvelgiant į tai, jog ginčijamame reglamente padaryta išvada, kad nebebuvo tenkinamos sąlygos, kuriomis jiems galėtų būti sutektas RES, per pirminį tyrimą dėl dviejų Kinijos eksportuojančių gamintojų naudota metodika nebegalėjo būti taikoma ir normalioji vertė turėjo būti skaičiuojama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą. Todėl pagrindinio reglamento 11 straipsnio 9 dalis neturėtų būti taikoma nagrinėjamu atveju.

119 Taryba mano, jog faktiškai ieškovės tvirtina, kad ginčijamame reglamente dviem Kinijos eksportuojantiems gamintojams turėtų būti taikoma ta pati metodika, kuri buvo taikyta per pirminį tyrimą kitų nebendradarbiavusių eksportuojančių gamintojų atžvilgiu. Jos nuomone, tokį argumentą reikia atmesti, nes pagrindinio reglamento 11 straipsnio 9 dalyje numatyta, kad atliekant pradinius tyrimus ir peržiūrą tam pačiam ūkio subjektui turi būti taikoma ta pati metodika. Todėl Taryba atmeta argumentą, pagal kurį dėl visų iš Kinijos eksportuojamų atitinkamų produktų atliekamas vienas tyrimas. Iš tikrųjų taikoma nemažai metodų, atsižvelgiant į kiekvieno eksportuojančio gamintojo, atrinkto ar neatrinkto, bendradarbiavusio ar nebendradarbiavusio, konkrečią padėtį.

120 Be to, taikant ieškovių aiškinimą panaikinamas bet koks skirtumas tarp bendradarbiavusių ir nebendradarbiavusių eksportuojančių gamintojų, o tai prieštarauja nediskriminavimo principui.

121 Taryba taip pat pažymi, kad atliekant pradinį tyrimą dviejų Kinijos eksportuojančių gamintojų maržų skirtumai buvo apskaičiuoti remiantis sintetinės gamybos proceso duomenimis. Taikant ieškovių aiškinimą normaliosios vertės skaičiavimas pirmą kartą būtų grindžiamas natūralios gamybos proceso duomenimis, nors eksporto kaina būtų ir toliau skaičiuojama remiantis sintetinės gamybos proceso duomenimis, todėl jų palyginimas būtų iškreiptas.

122 Galiausiai, Taryba daro nuorodą į pagrindinio reglamento 11 straipsnio 9 dalyje, aiškinamoje kartu su 2 straipsnio 10 ir 11 dalimis (dabar – Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 10 ir 11 dalys), nustatytą pareigą atlikti teisingą palyginimą. Nors ji pripažįsta, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalis yra susijusi su normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimu, šioje nuostatoje taip pat reikalaujama užtikrinti, kad normalioji vertė būtų apskaičiuojama taip, kad vėlesnis palyginimas būtų teisingas. Nagrinėjamu atveju, turint omenyje gamybos procesų Argentinoje ir Čilėje skirtumus, būtų neteisinga remtis faktinėmis Argentinos gamintojo pardavimo kainomis.

– *Bendrojo Teismo vertinimas*

123 Pirmuoju pagrindu ieškovės iš esmės kaltina Tarybą tuo, kad ji apskaičiavo normaliąją vertę, taikytą nustatant dviejų Kinijos eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumą, užuot panaudojusi analogiškos šalies faktines pardavimo kainas vidaus rinkoje, kaip tai padarė per pradinį tyrimą dėl gamintojų, kuriems nesuteiktas RES. Ieškovių teigimu, toks požiūris prieštarauja pagrindinio reglamento 11 straipsnio 9 daliai.

124 Šiuo klausimu reikia priminti, kad normaliosios vertės apskaičiavimo taisyklės apibrėžtos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–7 dalyse (dabar – Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 1–7 dalys). Importuojant iš ne rinkos ekonomikos šalies, kuri tyrimo pradžios dieną yra Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) narė, normalioji vertė iš principo apskaičiuojama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkte numatytą specialią metodiką. Pagal šią metodiką normalioji vertė nustatoma, be kita ko, pagal trečiosios rinkos ekonomikos šalies, t. y. analogiškos šalies, kainą arba apskaičiuotą vertę.

125 Kiek tai susiję su importu iš ne rinkos ekonomikos šalies, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkte numatyta išimtis, pagal kurią normalioji vertė nustatoma remiantis šio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalimis, jei įrodyta, kad tam gamintojui ar gamintojams taikomos rinkos ekonomikos sąlygos (šiuo klausimu žr. 2004 m. spalio 28 d. Sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic / Taryba*, T-35/01, EU:T:2004:317, 50 punktą ir 2012 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *LIS / Komisija*, T-269/10, nepaskelbto Rink., EU:T:2012:474, 39 punktą). Reikia priminti, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalyse pateiktos taisyklės, taikomos nustatant normaliąją vertę, kai prekės importuojamos iš rinkos ekonomikos šalių.

126 Be to, pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 9 dalį, jei aplinkybės nepasikeitė, Komisija, atlikdama bet kuriuos peržiūrų tyrimus, taiko tą pačią metodiką, kuri buvo taikoma atliekant tyrimus, kuriais remiantis nustatytas muitas, tačiau atitinkamai atsižvelgia į pagrindinio reglamento 2 straipsnį.

127 Iš pagrindinio reglamento 11 straipsnio 9 dalies matyti, kad atlikdamos peržiūrą Sąjungos institucijos paprastai privalo taikyti tą pačią metodiką (taip pat tais atvejais, kai lygina eksporto kainą ir normaliąją vertę), kuri buvo taikoma atliekant pradinį tyrimą, kuriuo remiantis nustatytas muitas. Toje pačioje nuostatoje numatyta išimtis, pagal kurią institucijoms leidžiama taikyti kitokią metodiką, nei buvo taikoma atliekant pradinį tyrimą, jei pasikeitė aplinkybės. Iš tos pačios nuostatos matyti, kad taikoma metodika turi būti suderinama su pagrindinio reglamento 2 straipsnio nuostatomis (2008 m. liepos 8 d. Sprendimo *Huvis / Taryba*, T-221/05, nepaskelbtas Rink., EU:T:2008:258, 41 ir 42 punktai).

128 Atsižvelgiant būtent į šiuos principus reikia nagrinėti šią bylą.

129 Iš laikinojo reglamento 18–28 konstatuojamųjų dalių ir galutinio reglamento 13 konstatuojamosios dalies matyti, kad per pradinį tyrimą Komisija apskaičiavo dviejų Kinijos eksportuojančių gamintojų, kurie įrodė, jog jie veikia rinkos ekonomikos sąlygomis, ir kuriems dėl to buvo suteiktas RES, normaliąją vertę pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalyse numatytas taisykles, visų pirma remdamasi kiekvieno eksportuojančio gamintojo sąskaitose faktūrose nurodyta faktine pardavimo kaina vidaus rinkoje. Dėl eksportuojančių gamintojų, kuriems atliekant pradinį tyrimą nebuvo suteiktas RES, iš laikinojo reglamento 29–34 konstatuojamųjų dalių ir galutinio reglamento 13 konstatuojamosios dalies matyti, kad normalioji vertė buvo nustatyta remiantis analogiškos šalies gamintojo informacija, visų pirma Argentinos vidaus rinkoje mokėtomis kainomis, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkte pateiktose taisyklėse.

130 Iš ginčijamo reglamento 15–21 konstatuojamųjų dalių aišku, kad atliekant peržiūros tyrimą RES nebuvo suteiktas dviem Kinijos eksportuojantiems gamintojams. Dėl šios priežasties normalioji vertė nebegalėjo būti nustatyta remiantis kiekvieno iš dviejų eksportuojančių gamintojų sąskaitose faktūrose

nurodyta faktine pardavimo kaina vidaus rinkoje, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalyse pateiktose taisyklėse. Kaip pripažįsta ieškovės, tai savaime nėra metodikos pakeitimas, prieštaraujantis pagrindinio reglamento 11 straipsnio 9 daliai.

131 Tačiau iš ginčijamo sprendimo 27–29 konstatuojamųjų dalių matyti, kad atliekant peržiūros tyrimą dviejų Kinijos eksportuojančių gamintojų normalioji vertė iš esmės buvo apskaičiuota remiantis gamybos Argentinoje sąnaudomis, o ne naudojant pardavimo šios šalies vidaus rinkoje kainas.

132 Priešingai, nei teigia Taryba, tai yra metodikos pakeitimas, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 9 dalį. Iš tikrųjų pagal šią nuostatą, atlikdama bet kuriuos peržiūros tyrimus, Komisija taiko „tą pačią metodiką, kuri buvo taikoma atliekant tyrimus, kurių pagrindu nustatytas muitas“. Nagrinėjamu atveju eksportuojančių gamintojų, kuriems nesuteiktas RES, normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis Argentinos pardavimo kainomis vidaus rinkoje pradinio tyrimo metu, o ji iš esmės buvo apskaičiuota remiantis gamybos Argentinoje sąnaudomis peržiūros tyrimo dėl dviejų Kinijos eksportuojančių gamintojų, kuriems nebegalėjo būti suteiktas RES, metu. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagrindinio reglamento 11 straipsnio 9 dalies tekste padaryta nuoroda į tos pačios metodikos taikymą atliekant pradinį tyrimą ir peržiūros tyrimą. Todėl, priešingai, nei teigia Taryba, šioje nuostatoje neapsiribojama vien tos pačios metodikos tam pačiam ekonominiam vienetui taikymo reikalavimu.

133 Akivaizdu, kad apskaičiuojant eksportuojančių gamintojų, kuriems dėl to, kad skiriasi jų situacijos, taikomos skirtingos pagrindinio reglamento nuostatos, normaliąją vertę gali būti taikomos skirtingos metodikos. Taip yra, pavyzdžiui, eksportuojančių gamintojų, kuriems suteiktas RES, ir tų, kuriems RES nesuteiktas, atveju. Iš principo pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 9 dalį Sąjungos institucijos, apskaičiuodamos eksportuojančių gamintojų, kuriems nesuteiktas RES, normaliąją vertę, atlikdamos pradinį tyrimą ir peržiūros tyrimą privalo taikyti tą pačią metodiką, nebent pasikeitė aplinkybės arba paaiškėjo, kad anksčiau taikyta metodika prieštarauja pagrindinio reglamento 2 straipsnio nuostatoms.

134 Šioje byloje ginčijamame reglamente nesiremiama aplinkybių pasikeitimu. Nors ginčijamo reglamento 27 konstatuojamojoje dalyje pažymėta, kad taikomos metodikos pasirinkimą lemia Argentinoje ir Kinijoje taikomų vyno rūgšties gamybos metodų, būtent gamybos natūraliu būdu ir sintetiniu būdu, skirtumai, kaip teisingai nurodo ieškovės, šie skirtumai egzistavo ir apie juos buvo žinoma jau pradinio tyrimo etape.

135 Reikia pažymėti, jog Taryba savo procesiniuose dokumentuose teigia, kad, viena vertus, normaliosios vertės, apskaičiuotos remiantis Argentinos pardavimo kainomis vidaus rinkoje, taigi grindžiamos gamybos natūraliu būdu duomenimis, ir, kita vertus, dviejų Kinijos eksportuojančių gamintojų eksporto kainų, susijusių su sintetinės gamybos procesu, palyginimas yra iškraipytas. Kai per posėdį Tarybos buvo paklausta dėl šio argumento apimties, ji nurodė, kad tokia antidempingo muitų apskaičiavimo metodika prieštarauja pagrindinio reglamento 2 straipsniui.

136 Šiuo klausimu reikia pažymėti, jog ginčijamame reglamente nenurodyta, kad nustatyta, jog iš pradžių taikyta metodika prieštarauja pagrindinio reglamento 2 straipsniui; šį faktą taip pat patvirtina tai, kad kitiems eksportuojantiems gamintojams galiojęs antidempingo muitas ir toliau buvo grindžiamas pagal pradinę metodiką nustatyta normaliąja verte. Jei Tarybos teiginiui būtų pritarta, šios metodikos taikymas kitiems eksportuojantiems gamintojams, kuriems muitai toliau nustatomi pagal šią metodiką, būtų neteisėtas. Tačiau reikia konstatuoti, kad Taryba ir Komisija niekaip nepakeitė kitiems eksportuojantiems gamintojams nuo laikinojo reglamento priėmimo taikomo antidempingo muito.

137 Be to, reikia nesutikti su šio argumento pagrįstumu, nes cheminės sintezės būdu pagaminta vyno rūgšties turi tas pačias savybes ir skirta naudoti tais pačiais pagrindiniais tikslais kaip ir vyno rūgšties, pagaminta iš šalutinių vyno gamybos produktų, kaip nurodyta šio sprendimo 1 punkte. Todėl

neatrodo, kad normaliosios vertės, apskaičiuotos remiantis gamybos natūraliu būdu duomenimis, ir eksporto kainų, susijusių su sintetinės gamybos proceso duomenimis, palyginimas prieštarauja pagrindinio argumento 2 straipsniui.

138 Reikia pridurti, kad Taryba negali pateisinti metodikos pakeitimo paprasčiausiai nuspręsdama, kad ginčijamame reglamente pateikta metodika yra tinkamesnė. Iš tikrųjų pagal jurisprudenciją nepakanka, kad nauja metodika būtų tinkamesnė už ankstesnę, jei ši vis dėlto atitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnį (2008 m. liepos 8 d. Sprendimo *Huvis / Taryba*, T-221/05, nepaskelbto Rink., EU:T:2008:258, 50 punktas).

139 Galiausiai, reikia atmesti Tarybos argumentą, kad taikant ieškovių aiškinimą būtų panaikintas bet koks skirtumas tarp bendradarbiavusių ir nebendradarbiavusių eksportuojančių gamintojų. Iš ginčijamo reglamento 22 konstatuojamosios dalies matyti, kad dviem bendradarbiavusiems Kinijos eksportuojantiems gamintojams, atitinkantiems pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalyje (dabar – Reglamento 2016/1036 9 straipsnio 5 dalis) numatytus reikalavimus, buvo taikomas individualus režimas. Todėl, kitaip nei kitiems nebendradarbiavusiems eksportuojantiems gamintojams, jiems buvo taikomas individualus antidempingo muitas, grindžiamas jų atitinkamomis eksporto kainomis.

140 Be to, iš jurisprudencijos matyti, kad pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalį individualus antidempingo muitas paprastai apskaičiuojamas lyginant visiems eksportuojantiems gamintojams taikomą normaliąją vertę ir nagrinėjamo gamintojo individualias eksporto kainas (šiuo klausimu žr. 2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *C & J Clark International ir Puma*, C-659/13 ir C-34/14, EU:C:2016:74, 130 punktą ir 2015 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Giant (China) / Taryba*, T-425/13, nepaskelbto Rink., EU:T:2015:896, 47 punktą). Todėl reikia atmesti Tarybos ir Komisijos per posėdį pateiktą argumentą, kuriuo siekiama, kad pirmasis pagrindas būtų atmestas remiantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalimi.

141 Iš tikrųjų reikia pažymėti, jog yra logiška, kad tais atvejais, kai RES suteikiamas keliems eksportuojantiems gamintojams, kiekvieno jų normalioji vertė skiriasi, nes yra apskaičiuojama remiantis jų atitinkamais duomenimis. Tačiau nėra pagrindo tam, kad skirtųsi eksportuojančių gamintojų, kuriems nesuteiktas RES, normalioji vertė, nes tokiu atveju normaliosios vertės apskaičiavimas grindžiamas analogiškos šalies duomenimis, taigi neatsižvelgiant į jų atitinkamus duomenis. Tokiu atveju eksportuojantis gamintojas visada gali paprašyti taikyti individualų režimą, o tai reiškia, kad individualus dempingo skirtumas bus skaičiuojamas lyginant normaliąją vertę, kuri visiems yra vienoda, ir jo paties eksporto kainas, o ne lyginant normaliąją vertę ir pramonės eksporto kainas.

142 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia pritarti pirmajam pagrindui. Todėl ginčijamą reglamentą reikia panaikinti.

143 Taigi Bendrasis Teismas neturi nagrinėti ieškovių kitų nurodytų pagrindų.

Dėl prašymo palikti galioti ginčijamo reglamento padarinius

– Šalių argumentai

144 Jei ieškinys dėl panaikinimo būtų patenkintas, ieškovės Bendrojo Teismo prašo palikti galioti ginčijamo reglamento padarinius, kol Taryba imsis tinkamų priemonių, kad įvykdytų Bendrojo Teismo sprendimą, kaip numatyta SESV 264 straipsnio antroje pastraipoje. Šiuo klausimu ieškovės nurodo, kad paprasčiausiai panaikinus ginčijamą reglamentą jų padėtis būtų dar sudėtingesnė, nes jos susidurtų su dviejų Kinijos eksportuojančių gamintojų dempingu, kol Taryba patvirtintų įgyvendinimo priemones. Jos paaiškina, kad savo ieškiniu siekia ne visų ginčijamo reglamento padarinių panaikinimo, o siekia, kad šis reglamentas būtų pataisytas. Todėl nereikia dviem Kinijos eksportuojantiems gamintojams suteikti nepagrįsto pranašumo.

145 Taryba teigia, jog ieškovės neįrodė, kad nagrinėjamu atveju yra įvykdytos SESV 264 straipsnio antros pastraipos taikymo sąlygos. Konkrečiai kalbant, Taryba pažymi, kad reikia atsižvelgti į visus susijusius interesus, visų pirma į tų importuotojų, kurie privalės mokėti neteisėtus antidempingo muitus, kol institucijos imsis veiksmų. Be to, ieškovės neįrodė, kad yra rimtų teisinio saugumo motyvų, pateisinančių ginčijamo reglamento padarinių palikimą galioti.

– *Bendrojo Teismo vertinimas*

146 Atsižvelgiant į sprendimą panaikinti, priimtą 2017 m. birželio 1 d. Sprendime *Changmao Biochemical Engineering / Taryba* (T-442/12, EU:T:2017:372), neįmanoma patenkinti ieškovių reikalavimo, kiek jis susijęs su *Changmao Biochemical Engineering*. Tačiau šį reikalavimą galima patenkinti, kiek jis susijęs su *Ninghai Organic Chemical Factory*.

147 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ieškiniu nesiekiama panaikinti ginčijamame reglamente nustatyto antidempingo muito; juo siekiama pakeisti jį griežtesne priemone, numatančia didesnio antidempingo muito nustatymą pagal galbūt kitokią apskaičiavimo metodiką. Be to, kadangi paprasčiausio panaikinimo padariniai gali pakenkti Sąjungos politikos antidempingo srityje bendrajam interesui, siekiant užtikrinti tokių priemonių veiksmingumą, priešingai, nei teigia Taryba, reikia palikti galioti ginčijamame reglamente numatytą antidempingo muitą, kol institucijos imsis šio sprendimo įgyvendinimo priemonių, kaip numatyta SESV 264 straipsnio antroje pastraipoje (1985 m. kovo 20 d. Sprendimo *Timex / Taryba ir Komisija*, 264/82, EU:C:1985:119, 32 punktas).

148 Be to, kiek tai susiję su ieškovių suinteresuotumu pareikšti ieškinį nepaisant ginčijamo reglamento panaikinimo, darytina nurodą į šio sprendimo 101–113 punktus.

149 Todėl reikia patenkinti reikalavimą palikti galioti ginčijamo reglamento padarinius, kiek jis nebuvo panaikintas 2017 m. birželio 1 d. Sprendimu *Changmao Biochemical Engineering / Taryba* (T-442/12, EU:T:2017:372).

Dėl bylinėjimosi išlaidų

150 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Taryba pralaimėjo bylą, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal ieškovių pateiktus reikalavimus.

151 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Komisija padengia savo išlaidas.

152 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalį Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad į bylą įstojusi šalis, kuri nenurodyta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Atsižvelgiant į šios bylos aplinkybes reikia nuspręsti, kad *Changmao Biochemical Engineering* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2012 m. birželio 26 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 626/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 349/2012, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės vyno rūgščiai.**

2. **Įgyvendinimo reglamentu Nr. 626/2012 nustatytas antidempingo muitas toliau taikomas *Ninghai Organic Chemical Factory* produktams, kol Europos Komisija ir Europos Sąjungos Taryba imsis priemonių šiam sprendimui įvykdyti.**

3. **Taryba padengia savo, taip pat *Distillerie Bonollo SpA*, *Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA*, *Distillerie Mazzari SpA*, *Caviro Distillerie Srl* ir *Comercial Química Sarasa, SL* bylinėjimosi išlaidas.**

4. **Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

5. ***Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Collins Kancheva Bieliūnas

Barents Passer

Paskelbtas 2018 m. gegužės 3 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.